

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. január 09. és január 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

**í t é l e t e t:**

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. július 05. napján kihirdetett Kb.I.23/2015/171. számú ítéletét megváltoztatja.

**I.r.** vádlott cselekményeit 4 rb. - egy esetben folytatólagosan elkövetett - a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a./ pont aa./ alpont és b./ pontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének, és 1 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősíti.

**I.r.** vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi és a vádlottat 2 (kettő) évi közügyektől eltiltásra, valamint 100 (egyszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre is ítéli.

A 100.000 (százezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetére szabadságvesztésre változtatja át. Ekkor egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

**I.r.** vádlott szabadságvesztés büntetését halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

**I.r.** vádlott a szabadságvesztés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

**II.r.** vádlott cselekményét az 1978. évi IV. törvény 253. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntettének, **III.r.**, **IV.r.**, **V.r.** és **VI.r.** vádlottak terhére rótt közélet tisztasága elleni bűncselekményt az 1978. évi IV. törvény 253. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntettének minősíti.

Megállapítja, hogy **II.r.**, **IV.r.** és **V.r.** vádlott visszaeső, **III.r.** vádlott és **VI.r.** vádlott többszörös visszaeső.

**III.r.**, **IV.r.**, **V.r.** és **VI.r.** vádlottak esetében a szabadságvesztés büntetések próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi és őket egyenként 2-2 (kettő-kettő) évi közügyektől eltiltásra is ítéli.

**II.r.**, **III.r.**, **IV.r.**, **V.r.** és **VI.r.** vádlottak feltételes szabadságra nem bocsáthatóak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.**, **II.r.**, **III.r.**, **IV.r.**, **V.r.** és **VI.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 209.650 (kettőszázkilencezer-hatszázötven) forint büntügyi költséget az állami viseli.

#### Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. november 19. napján kihirdetett Kb.II.32/2010/248. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb. a Btk. 250. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 2 évi börtönre, 2 évi közügyektől eltiltásra és 250.000 forint vagyyonelkobzásra ítélte. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében, ezért mint visszaesőt, 1 évi és 6 hónapi börtönre, és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítva, hogy a II.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. **III.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntetében, ezért, mint többszörös visszaesőt, 1 évi börtönre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a III.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, egyben a vádlott által 2013. november 18. napjától november 19. napjáig tárgyalási őrizetben töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. **IV.r.** és **V.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntetében, ezért mindkettőjüket, mint visszaesőt, 1 évi börtönre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítva, hogy feltételes szabadságra nem bocsáthatóak. **VI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntetéként, ezért, mint többszörös visszaesőt, 1 évi börtönre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítva, hogy a VI.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. **VII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntetében, ezért 1 év börtönbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletében rendelkezett még az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült büntügyi költségről.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2015. szeptember 16. napján kelt 6.Kbf.78/2014/22. számú végzésével a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét az I-VII.r. vádlottak tekintetében hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította azzal, hogy a megismételt eljárást a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa folytassa le. Határozatában kifejtette, hogy a katonai tanács eljárása során a Be. (1998. évi XIX. törvény) 373. § (1) bekezdés II/d. pontjában írt abszolút eljárási szabálysértést követett el, mert az eljárást olyan személyek távollétében folytatta le, akiknek a tárgyaláson való részvétele kötelező lett volna. A megismételt eljárásra vonatkozóan azt az iránymutatást adta, hogy a IV.r. vádlott vonatkozásában igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítése útján meg kell állapítani, hogy a vádlott alkalmas-e az eljárásban való részvételre. Előírta továbbá, hogy az eljárási szabályok maradéktalan betartásával kell megismételni a teljes bizonyítást, különös figyelemmel azon szabályokra, amelyek lehetőséget adnak arra, hogy a vádlott a tárgyaláson ne vegyen részt.

A megismételt eljárásban a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. július 05. napján kihirdetett Kb.I.23/2015/171. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés aa./ alpont és b./ pont szerint minősülő üzletszerűen

elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, ezért 2 évi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 250.000 forint vagyoneლkobzásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette és a büntetés végrehajtásának elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, ezért - mint többszörös visszaesőt - 1 évi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a **II.r.** vádlott a szabadságvesztés büntetés 3/4-ed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. **III.r.**, **IV.r.** és **V.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében, ezért őket egyenként 1 évi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását mindhárom vádlott esetében 2 évi próbaidőre felfüggesztette és mindegyikük esetében rendelkezett végrehajtás elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A **III.r.** vádlott esetében a 2013. november 18-tól 2013. november 19. napjáig tárgyalási őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította. **VI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében, ezért 1 évi és 3 hónapi börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Ellenben **VII.r.** vádlottat az ellene az 1978. évi IV. törvény 253. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás lefoglalt bűnjelekről, egyenként, illetve egyetemlegesen kötelezte az I-VI.r. vádlottakat az alapeljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére, míg a megismételt eljárás során felmerült 1.140.045 forint költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be valamennyi vádlott terhére. Az I.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés súlyosítása, végrehajtásának elrendelése, közügyektől eltiltás és pénzbüntetés kiszabása, a II.r. vádlott esetében a szabadságvesztés súlyosítása, a feltételes szabadság kedvezményéből való kizárás, és a közügyektől eltiltás súlyosítása, a III.r., IV.r. és V.r. vádlottak tekintetében a szabadságvesztés súlyosítása, végrehajtásának elrendelése, fegyház végrehajtási fokozat kijelölése, a feltételes szabadság kedvezményéből való kizárás, és közügyektől eltiltás kiszabása, a VI.r. vádlott esetében a szabadságvesztés súlyosítása, a végrehajtás elrendelése, fegyház fokozat kijelölése, a feltételes szabadság kedvezményéből való kizárás és közügyektől eltiltásra ítéłés, míg a VII.r. vádlott esetében bűnösség megállapítása, börtön fokozatú végrehajtandó börtön büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

Az I.r. vádlott és védője a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a védő a törvényes határidőn túl jelentett be fellebbezést elsődlegesen hatályon kívül helyezés, másrészt téves jogi minősítés miatt a vádlott bűnösségének hivatali visszaélésben történő kimondása, és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy az I.r. vádlott védője a 3 munkanapi gondolkodási idő utolsó napján több alkalommal hiába próbálta faxon továbbítani az elsőfokú ítélet ellen az I.r. vádlott javára, elsődlegesen abszolút eljárási szabálysértésre hivatkozó hatályon kívül helyezés, másodsorban téves minősítés okán hivatali visszaélés megállapítása, és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében szóló fellebbezését. Próbálkozásai eredménytelenek voltak, végül 2018. július 10. napján este 10 óra 55 perckor továbbított sikeresen fellebbezést elektronikus levélben. A Be. 137. § (5) bekezdésében foglaltak szerint a bíróságnak, ügyészségnek vagy nyomozó hatóságnak címzett beadvány benyújtásának és az előttük teljesítendő eljárási cselekménynek a határideje a hivatali munkaidő végével jár le. A

fenti szabály alól kivételt képez a Be. 138. § (4) bekezdése, mely szerint a napokban, munkanapokban, hónapokban vagy években megállapított határidő elmulasztásának következményeit nem lehet alkalmazni, ha a bíróságnak, ügyészségnek vagy a nyomozó hatóságnak címzett beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján az eljáró bíróság, ügyészség, illetve a nyomozó hatóság címére ajánlott küldeményként postára adták. Az I.r. vádlott védőjének fellebbezését tehát akkor lehetne határidőben érkezettnek tekinteni, ha az faxon, vagy elektronikus levélben a hivatali munkaidő végéig megérkezik, vagy ajánlott postai küldeményként 2018. július 10-én (24.00 óráig) postára adják.

A II.r. vádlott védője a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, de a törvényes határidőn belül nem fellebbezett.

A III.r. vádlott védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A IV.r. vádlott védője a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, de a törvényes határidőn belül jogorvoslati nyilatkozatot nem tett.

Az V.r. vádlott védője szintén 3 napot tartott fenn, majd fellebbezést jelentett be a tényállás részben téves megállapítása, illetve téves minősítés miatt, enyhébb jogi minősítés alkalmazása, és a büntetés enyhítése, pénzbüntetés kiszabása érdekében. Az V.r. vádlott védője annak ellenére, hogy nem elektronikus kapcsolattartásra kötelezett, a fellebbezését a határidő utolsó napján elektronikus úton nyújtotta be. A formálódó bírói gyakorlat szerint fellebbezését nem kellett elkésztettnek tekinteni. (A Fővárosi Ítéltábla 5.Beüf.10.505/2018/3. számú végzése, valamint a Kúria Büntető Kollégiumának tanácselnöki értekezletén kialakított álláspont)

A VI.r. vádlott védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A VII.r. vádlott védője tudomásul vételt jelentett be.

A II.r. vádlott a részére kézbesített ítélet ellen törvényes határidőben fellebbezést jelentett be, elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében.

Az V.r. vádlott a részére kézbesített ítélet ellen fellebbezést jelentett be enyhítés érdekében.

A III., IV., VI. és VII.r. vádlottak a részükre kézbesített ítélettel szemben nem fellebbeztek.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét változtassa meg, az I-VII.r. vádlottak vonatkozásában és mindegyik vádlottal szemben az elsőfokú ügyészség által írásban bejelentett fellebbezésnek megfelelő ítéletet hozzon. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva a tényállás felderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget téve az általa megállapított tényállások alapján - a VII.r. vádlott felmentése kivételével - okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, valamint a jogi minősítést is helyesen állapította meg. Tévedett azonban az alkalmazandó jogkövetkezmények tekintetében. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolatlanul alkalmazott a középértéknél enyhébb büntetéseket. A katonai tanács valamennyi vádlott vonatkozásában túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, így a bekövetkezett időmúlásnak, az intézeti ellenőrzés lazaságának, az I.r. vádlott szolgálati viszonya megszűnésének, valamint az I. és II.r. vádlottak esetében együttműködő

magatartásuknak. Véleménye szerint az I.r. vádlottnál eltúlzottan értékelte a büntetlen előéletet, a megbánó magatartást, felelőssége részbeni elismerését, valamint, hogy nős, és három gyermek eltartásáról gondoskodik. A II.r. vádlott esetében indokolatlanul tulajdonított kiemelkedő jelentőséget annak, hogy leszázalékolt, rokkant nyugdíjas, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, és a ténybeli beismerést. A III.r. vádlott tekintetében indokolatlan súllyal vette figyelembe, hogy három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, illetve a IV.r. vádlott esetében megromlott egészségügyi állapotát, valamint, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Nem kellő súllyal értékelte azonban, hogy az I.r. vádlott cselekménye a büntetés-végrehajtási intézet rendjét, fegyelmét veszélyeztette, valamint rombolta az állampolgári bizalmat. Az ügyészi álláspont szerint a korrupciós bűncselekmények elszaporodottságára figyelemmel a középértéknél alacsonyabb büntetések nem elégségesek a büntetési célok megvalósítására.

A katonai ügyész a VII.r. vádlottra vonatkozó felmentő ítéleti rendelkezéssel szemben bejelentett fellebbezésének írásbeli indokolását külön előterjesztette, melyben arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Győri Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.23/2015/171. számú ítéletét változtassa meg, a bűnösségét állapítsa meg, és börtön fokozatú végrehajtandó börtön büntetésre és közügyektől eltiltásra ítélje.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.635/2018/1-I. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, az I.r. vádlottnál a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését mellőzze, és vele szemben pénzbüntetést, valamint közügyektől eltiltást is szabjon ki. Indítványozta továbbá a II.r. vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés tartamának a felemelését, míg a III., IV., V. és VI.r. vádlottak tekintetében a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje meghosszabbítását. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. A fellebbviteli főügyészség a katonai ügyész fellebbezését az I.r. vádlott tekintetében fenntartotta, a II., III., IV., V. és VI.r. vádlottak esetében pontosítással tartotta fenn, míg **VII.r.** vádlott esetében a Be. 587. § (2) bekezdése alapján visszavonta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az I., II. és V.r. vádlottak tekintetében a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körű, míg a III., IV. és VI.r. vádlottaknál a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Utalt arra, hogy az I.r. vádlott védője elkészen terjesztette elő a fellebbezését. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, a releváns bizonyítékokat értékelte és a tényállást mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg. A megállapított tényállás mentes a Be. 592. §-ában írt megalapozatlansági okoktól. Álláspontja szerint a katonai tanács okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. A büntetéskiszabási körülmények körében indítványozta az I.r. vádlott terhére figyelembe venni a többszörös halmazatot. Erre és a hosszabb időn át történő elkövetésre figyelemmel a szabadságvesztés büntetés végrehajtására, közügyektől eltiltás mellékbüntetés, továbbá pénzbüntetés kiszabására tett indítványt. A II.r. vádlott tekintetében álláspontja szerint helyesen állapította meg, hogy ő többszörös visszaeső, azonban ez nem tükröződik a kiszabott büntetésben, azt súlyosítani szükséges. A III., IV., V. és VI.r. vádlottak a büntetés-végrehajtás tartama alatt követték el cselekményeiket, náluk a korábbi büntetések kellő hatást nem értek el, ezért valamennyiük esetén a szabadságvesztés felfüggesztésének érintetlenül hagyása mellett a próbaidő tartamának felemelését indítványozta.

Mivel a fellebbviteli főügyészség a VII.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta, a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2018. október 16. napján kelt 6.Kbf.64/2018/5. számú végzésével **VII.r.** vádlott vonatkozásában az ítélet felülbírálatát mellőzte és megállapította, hogy az ő vonatkozásában az ítélet 2018. szeptember 24. napján jogerőre emelkedett.

Az V.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése részletes indokolását, amelyben az elsődlegesen a minősítés módosítása mellett, másodsorban a minősítés változatlanul hagyása mellett enyhítésre, méltányos mértékű pénzbüntetés kiszabására irányuló fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy a törvényszék ítéletében rögzített történeti tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés c./ pontja szerint részben megalapozatlan, mert ellentétes a bizonyítást érintő iratok tartalmával. Kifogásolta, hogy a törvényszék katonai tanácsa nem fogadta el az V.r. vádlott védekezését, amelyet az élettársa és az I.r. vádlott vallomása is alátámasztott. Ehelyett a tényállást **tanú1**, valamint a VI.r. vádlott vallomása alapján állapította meg. Figyelmen kívül hagyta azonban, hogy az V.r. vádlott további zárkatársai nem tettek terhelő vallomást az V.r. vádlottra nézve. A fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az I. és V.r. vádlottak vallomásainak megfelelő tartalommal módosítsa a tényállást. Ennek eredményeként pedig az V.r. vádlott cselekményét az elkövetéskor hatályos Btk. 253. § (1) bekezdésébe, vagy az elbírálás idején hatályos Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző vesztegetés büntetnének minősítse. Másodlagos indítványával kapcsolatban utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság által már értékelt enyhítő körülményeken túlmenően az V.r. vádlott egészségi állapota annyira leromlott, hogy megélhetésében szülei segítik. Hiányolta, hogy az V.r. vádlott tekintetében nem került értékelésre a beismerő vallomása, amely a tényállás felderítését segítette. Utalt arra, hogy a bűncselekmény elkövetése óta tíz év eltelt, és védenca önhibáján kívül nyolc éve áll büntetőeljárás hatálya alatt. Álláspontja szerint ilyen körülmények mellett az V.r. vádlott cselekménye szinte súlytalanná vált. Életvezetése gyökeresen változott, törvénytisztelő életet él. Ezen túlmenően egészségi állapota tovább romlott. Álláspontja szerint védenca esetében az elkövetés idején hatályos Btk. 87. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d./ és e./ pontja, vagy az elbírálás idején hatályos Btk. 82. § (2) bekezdés d./ pontja és (3) bekezdése lehetővé teszi közérdekű munka vagy pénzbüntetés kiszabását.

A II.r. vádlott előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva, vele szemben pénzbüntetést szabjon ki. Utalt arra, hogy utolsó büntetéséből szabadulva élettársi kapcsolatban él egy három gyermeket felnevelő, valamint további három gyermeket nevelőszülőként nevelő özvegy asszonnyal. Elhelyezkedett az építőiparban és ma már a cég nélkülözhetetlen munkatársai közé tartozik. A keresetére számítanak és a gyermekek is elfogadják őt nevelőapjuknak. Utalt továbbá arra, hogy a pénzbüntetés kiszabása lehetővé tenné, hogy a reintegrációs folyamata ne szakadjon meg. A vádlott csatolta a ... Kft. munkáltatói igazolását, mely szerint **II.r. vádlott** 2018. június 25-től az alkalmazásukban áll, foglalkoztatása nélkülözhetetlen, teendőit felelősségteljesen végzi.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, másodsorban a védenccével szemben kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt. Fellebbezésével kapcsolatban kifejtette, hogy a három munkanapi határidőben az ügyészi fellebbezés beérkezését követően már fellebbezést kívánt benyújtani, amit több alkalommal megkísérelt faxon, majd email-ben továbbítani. A sikertelen faxolás értesítőit annak igazolásaként csatolta, hogy objektív körülmény folytán nem volt lehetősége a munkaidő végéig továbbítani a fellebbezést. A fellebbezés különböző úton történő benyújtására vonatkozó szabályok különbséget tesznek az egyes fellebbezésekre jogosult személyek között, mely sérti az Alaptörvényt, erre figyelemmel arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az Alkotmánybíróságnál kezdeményezzen eljárást. Utalt továbbá arra, hogy a fellebbezésének joghatályosságától függetlenül a másodfokú ügyészi indítványra tett ellenkérelemként is foglalkozni kell az indítványával, hiszen az tartalmilag abszolút hatályon kívül helyezési ok megállapítására irányul. Ennek lényege szerint

az eljárás során több terhelt is élt azzal a lehetőséggel, hogy kérte az eljárás távollétében történő megtartását. Ezt az elsőfokú bíróság engedélyezte a részükre. Megállapítható azonban, hogy az utolsó tárgyalási nap - 2018. július 05-e - már az új Be. hatályba lépését követően került megtartásra, amely a vádlotti távollétre eltérő feltételek, például kézbesítési megbízotti szerződés becsatolása mellett ad lehetőséget. A jelen eljárás során azonban sem a megfelelő formában tett terhelti nyilatkozatok, sem kézbesítési megbízotti szerződés becsatolása nem történt. Ilyen módon az utolsó tárgyalási napot már nem lehetett volna megtartani. A Be. 608. § (1) bekezdés d./ pontja szerinti hatályon kívül helyezési ok állt fenn, mert a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező volt. Másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen minősítette védence cselekményét, mert az helyesen a Btk. 305. §-ába ütköző hivatali visszaélésként minősül. Terhére legfeljebb az állapítható meg, hogy jogtalan előnyt szerzett a fogvatartottaknak, és a hivatali kötelességét ennek kapcsán szegte meg. Utalt arra, hogy védence sem korábban, sem azóta nem követett el bűncselekményt, törvénytisztelő életet él. Most is próbált menekülni ebből a helyzetből, kérte a rendőrség állományába való áthelyezését. Ezen okokra figyelemmel arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság enyhítse a védencével szemben kiszabott büntetést. Az enyhítő körülmények körében előadta, hogy a tegnapi napon védence elvált, két nagykorú gyermeke van, akik közül az egyik még tanul. Mindketten az I.r. vádlottal együtt laknak.

A II.r. vádlott védője perbeszédében a védence érdekében elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Perbeszédében elsősorban az enyhítésre irányuló fellebbezését indokolta meg. Utalt arra, hogy védence visszailleszkedett a társadalomba, rendes állampolgárként végzi a munkáját. Álláspontja szerint a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés nem csak az ő, hanem új családja jövőjét is ellehetetlenítené. Ezért az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását, és a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A III.r. vádlott védője a védencével szemben kiszabott büntetés helybenhagyására tett indítványt. Kifejtette azon álláspontját, hogy nem indokolt a Központi Nyomozó Főügyészség fellebbezése, valamint a Fellebbviteli Főügyészség indítványa. A másodfokú ügyészség által indítványozott próbaidő felemelésének sincs elfogadható indoka. A védencével szemben a korábbi büntetései elérték a kellő hatást. Tíz évvel ezelőtt történt a bűncselekmény elkövetése, így a kiszabott büntetés súlyosítása indokolatlan.

A IV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében csatlakozott a III.r. vádlott védője által előadottakhoz. Ő is hivatkozott arra, hogy egy tíz évvel ezelőtt elkövetett bűncselekmény tekintetében megalapozatlan a súlyosításra irányuló indítvány. Az abszolút hatályon kívül helyezési ok fennállása tekintetében azonban osztotta az I.r. vádlott védője által előadottakat. Álláspontja szerint is az utolsó tárgyalási nap esetében megállapítható, hogy olyan személy távollétében tartották meg a tárgyalást, akinek a jelenléte kötelező. Ez az eljárási szabálysértés a IV.r. vádlottat is érinti, ezért elsősorban az elsőfokú ítélet helybenhagyására, másodsorban azonban a hatályon kívül helyezésre tett indítványt.

Az V.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében védence tekintetében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés c./ pontja alapján részben megalapozatlan, mert a tényállás részben ellentétes a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. Ez a megalapozatlanság érinti a jogi minősítést, mely így nem törvényes, valamint a kiszabott büntetést. Az enyhébb jogi minősítésre, a bekövetkezett időmúlásra, a vádlott megváltozott életvezetésére és megromlott

egészségi állapotára figyelemmel pénzbüntetés kiszabására tett indítványt. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított a VI.r. vádlott vallomásának, aki azonban az V.r. vádlott vonatkozásában elfogult. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a tényállást az I. és V.r. vádlottak vallomásainak megfelelő tartalommal módosítsa. Kifejtette, hogy védenca önhibáján kívül több mint nyolc éve áll büntetőeljárás hatálya alatt. Legutóbbi elítélése 2007. június 05. napján történt. Azóta ellene büntetőeljárás nem indult, normális körülmények között él, dolgozik, jól keres.

A VI.r. vádlott védője csatlakozva a III. és IV.r. vádlottak védői által előadottakhoz az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Nyomatékosan hivatkozott a bekövetkezett jelentős időmúlásra, valamint védenca megnehezült személyi körülményeire, így élettársa súlyos betegségére, akinek eltartásáról gondoskodik, valamint kiskorú gyermekét is eltartja. Előadta, hogy a vádlott rendezett életmódot folytat, újabb bűncselekményt nem követett el, csak a korábban elkövetett bűncselekmények miatt folynak vele szemben eljárások. Kifejtette azon álláspontját, hogy ilyen hosszú időmúlás mellett indokolatlan lenne a fellebbviteli főügyészség indítványának helyt adni és a védenccével szemben megállapított próbaidőt módosítani.

A VI.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz. Előadta, hogy nagyon sajnálja az elkövetett cselekményeket, továbbá, hogy szolgálata során még egy figyelmeztetésben sem részesült. Személyi körülményei körében kiemelte, hogy felesége elvált tőle, és gyermekei az ő háztartásában élnek. Egy kiskorú, valamint egy nagyobb, de önálló keresettel nem rendelkező gyermek eltartásáról gondoskodik. Elismerte, hogy jelenleg egy eljárás folyik ellene költségvetési csalás miatt.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán az írásban benyújtott fellebbezés indokolását tartotta fenn. Ismételten hivatkozott arra, hogy 2018. június 24-én szabadult, jelenleg élettársi kapcsolatban él, élettársa három gyermeke eltartásában is részt vesz, valamint elvált feleségének is fizet gyerektartást. Szabadulása óta dolgozik az építőiparban. Visszaillieszkedett a társadalomba, kapott egy lehetőséget az élettől, és azt igyekszik megbecsülni. A vele szemben kiszabott büntetés pénzbüntetésre történő megváltoztatását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (9) bekezdésére figyelemmel bírálta felül, mert az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán a VII.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet már jogerőre emelkedett. A felülbírálat a II. és V.r. vádlottak esetében a Be. 590. § (1)-(2) bekezdése alapján teljes körű, míg az I., III., IV. és VI.r. vádlottak esetében a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. A másodfokú bíróság az I.r. vádlott vonatkozásában az ítélet felülbírálata során figyelemmel volt a Be. 590. § (10) bekezdésében foglaltakra is, mert a tényállás I. tényállási pontjában rögzített cselekményt a II.r. vádlottal együtt követték el és ezen vádlott felmentés érdekében is jelentett be fellebbezést. Az I.r. vádlott védőjének abszolút hatályon kívül helyezési okra alapított hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát - a Be. 590. § (5) bekezdés a./ pontja alapján - a másodfokú katonai tanács hivatalból vizsgálta.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A katonai tanács több tárgyalási napot is tartott, melynek során a II-V.r. vádlottak a régi Be. 279. § (3) és (4) bekezdése szerint lemondtak a tárgyaláson való

részvétel jogáról. Szükséges megjegyezni, hogy ellentétben a korábban hatályos eljárási törvénnyel az új Be. jogként értelmezi a részvételt és nem kötelezettségként. Az eljárás lefolytatása idején az 1998. évi XIX. törvény volt hatályban, az utolsó tárgyalási nap - 2018. július 05-e - azonban már az új Büntetőeljárási törvény, a 2017. évi XC. törvény hatályba lépését követően került megtartásra. Az I.r. vádlott védője azonban megalapozatlanul hivatkozott az eljárás során elkövetett abszolút eljárási szabálysértésre azon az alapon, hogy az utolsó tárgyalási napon a korábbi engedélyezésétől függetlenül már csak úgy maradhattak volna távol vádlottak, ha az új eljárási törvénynek az erre vonatkozó szabályait alkalmazzák, így ha a jelenlévő védők a távollévő védencük által adott kézbesítési megbízással rendelkeznek.

A Be. 870. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az e törvény hatályba lépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza. A törvényszék katonai tanácsa az új Be. hatályba lépése előtt, az akkor hatályos eljárási törvény szabályai szerint engedélyezte több vádlottnak a távollétet, és ezt az intézkedését hatályosnak és szabályszerűnek kell tekinteni az új Be. hatályba lépését követően megtartott 2018. július 05-e tárgyalási napra vonatkozóan is. Nem kérhető számon az elsőfokú bíróságon, hogy nem követelte meg, hogy a jelenlévő védők ezen a napon már a védencüktől kapott kézbesítési megbízással rendelkezzenek. Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett. Az eljárás teljes menetével kapcsolatban megállapítható egyébként, hogy az elsőfokú katonai tanács valamennyi vádlottat kihallgatta. Kizárólag az I.r. vádlott volt az, akinek a cselekményei a többi vádlott cselekményeivel összefüggtek. Ezen vádlott egyébként jelen volt az utolsó tárgyalási napon, amikor a tanács elnöke a megismételt eljárásban megtartott érdemi tárgyalások jegyzőkönyveit ismertette.

A katonai tanács a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az I.r. vádlott részben beismerte a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Az I. és II. tényállási pontok tekintetében a pénz részére történő utalását elismerte, de védekezése szerint ezt részéről nem ellentételezte. A III. tényállási ponttal kapcsolatban tagadta, hogy bármiféle kapcsolata lett volna a IV.r. vádlottal, nem is tudja, hogy miért utalt a részére pénzt. A IV. tényállási pont tekintetében elismerte, hogy pénzt kapott, és azt is, hogy egy kakaós dobozban szeszes italt vitt be a V.r. vádlottnak, de védekezése szerint a pénz átutalása a részére csupán egy kölcsön volt, és nem pedig a szeszes ital ellentételezése. Az V. tényállási pont tekintetében mind a tények, mind a bűnösség tekintetében beismerő vallomást tett.

A II.r. vádlott a nyomozás és a tárgyalás során sem kívánt vallomást tenni, korábban tanúként tett vallomásában számolt be a cselekményről.

A III.r. vádlott a tárgyaláson nem tett vallomást, a nyomozás során tagadta a cselekmény elkövetését.

A IV.r. vádlott a nyomozás során nem tett vallomást.

Az V.r. vádlott a pénznek az I.r. vádlott részére történő átutalását elismerte, védekezése szerint azonban ez egy általa nyújtott kölcsön volt, annak ellentételezésében nem állapodtak meg.

A VI.r. vádlott a tárgyaláson nem tett vallomást, nyomozás során tett vallomását tartotta fenn, melyben védekezést terjesztett elő.

Nem tévedett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a tényállást az I. tényállási pont tekintetében az I.r. vádlott részbeni beismerése, a II.r. vádlott vallomása, **tanú2** tanú vallomása, a BVOP rendelkezésre álló adatai, valamint a rendelkezésre álló banki iratok alapján, a II. tényállási pontot a III.r. vádlott tagadásával szemben az I.r. vádlott részbeni beismerése, **tanú1** és az 1. számú tanú vallomásai, valamint a rendelkezésre álló banki iratok alapján, a III. számú tényállási pontot az I.r. vádlott ténybelileg részben beismerő, de a bűnösséget tagadó vallomásával szemben László István tanú vallomása, és a rendelkezésre álló pénz átutalására vonatkozó okirat alapján, a IV. tényállási pontban írt cselekményt az I. és V.r. vádlottak részbeni beismerése, **tanú3** tanú vallomása, **VI.r. vádlottnak** az I. és V.r. vádlottak védekezését cáfoló terhelő vallomása alapján, míg az V. tényállási pontban írt cselekményt az I.r. vádlott teljes körű beismerése, nagyobb számú tanú vallomása, és a lefoglalt bűnjelek alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során az összes szükséges bizonyítékot megismerte, azokat ítélete 11. oldal 2. bekezdésétől a 21. oldal közepéig részletesen, egyenként és összességében is értékelte, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért az elsőfokú ítéletben rögzített tényállást állapította meg. Észlelte azonban a másodfokú katonai tanács, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés a./ pontja alapján kisebb részben megalapozatlan, mert nem tartalmazza az I.r. vádlott által a bűncselekmények elkövetése során megszegett szabályok felsorolását, hiányosan tartalmazza a vádlottak elítéltetéseit, valamint kiegészítésre szorul az egyes vádlottak megváltozott személyi körülményei vonatkozásában is.

Ezért a másodfokú katonai tanács a Be. 593. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a rendelkezésre álló iratok tartalmára figyelemmel a történeti tényállást annyiban egészíti ki, hogy az I.r. vádlott magatartásával megszegte a 6/1996. (VII.12.) IM rendelet 1. számú mellékletében foglalt az elítélt birtokában tartható tárgyakról szóló rendelkezést, valamint a Büntetés-végrehajtás Biztonsági Szabályzatának 57. pont h./ alpontjában írt rendelkezést, mely szerint a körlet-felügyelő feladata a körletből anyagok, felszerelési és berendezési tárgyak engedély nélküli kivitelének, illetve a körletbe bevitelének megakadályozása. A vádlottak személyi körülményeit az I.r. vádlott tekintetében azzal egészíti ki, hogy elvált, mindhárom gyermeke nála került elhelyezésre, őket saját háztartásában neveli, továbbá, hogy jelenleg jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette miatt büntetőeljárás folyik ellene. A II.r. vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy jelenleg a ... Kft. alkalmazásában dolgozik, élettársi kapcsolatban él, korábbi házasságból származó gyermeke után tartásdíjat fizet, élettársa három gyermeke nevelésében részt vesz. Az elsőfokú ítéletben feltüntetett elítéltetéseken túlmenően hét alkalommal ítélték szabadságvesztés büntetésre, és jelenleg több büntetőeljárás folyik ellene. A III.r. vádlott esetében az elítéltetéseire vonatkozó adatokat annyiban egészíti ki, hogy az elsőfokú ítéletben írtakon kívül további három alkalommal szabtak ki vele szemben jogerősen szabadságvesztés büntetést, illetve további büntetőeljárások folynak vele szemben. A IV.r. vádlott korábbi elítéltetéseire vonatkozó adatokat annyiban egészíti ki, hogy az elsőfokú ítéletben feltüntetett ítéleten kívül a vádlottat még három alkalommal ítélték jogerősen szabadságvesztés büntetésre. Az V.r. vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy az ítéletben feltüntetett elítéltetésen kívül korábban egy alkalommal ítélték őt jogerős szabadságvesztés büntetésre. A VI.r. vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy jelenleg festőként dolgozik, havi jövedelme 400.000 forint. Az elsőfokú ítéletben feltüntetett elítéltetéseken túlmenően öt további alkalommal szabtak ki vele szemben jogerősen szabadságvesztés büntetést, jelenleg is folyik ellene büntetőeljárás.

A katonai tanács által megállapított és a másodfokú bíróság által a fentiek szerint kiegészített tényállás már megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, részben tévedett azonban a cselekményeik jogi minősítését illetően. A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa valamennyi vádlott esetében az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta. Az I.r. vádlott esetében ez a döntése törvényes, hiszen a feltételes szabadságra bocsátás tekintetében a 2012. évi C. törvény a vádlottra nézve kedvezőbb rendelkezést tartalmaz, mint az elkövetés idején hatályos Btk. Megállapítható azonban, hogy nem volt következetes az elsőfokú bíróság a jogi minősítés során a I. pontban írt cselekménnyel kapcsolatban. Az I.r. vádlott javára ugyanis 2008. november 28. napján és 2009. január 13. napján, a II.r. vádlott ugyanazon fogvatartása során, de két különböző időpontban történt pénz átutalása **II.r. vádlott** részéről, ennek megfelelően az elsőfokú bíróság helyesen minősítette az aktív vesztegető cselekményét folytatólagosnak, hiszen egyazon jogellenes kapcsolaton belül többször került sor a törvényi tényállásban írt cselekmény kifejtésére. Tévedett azonban, amikor ugyanezen cselekmény tekintetében a passzív vesztegető magatartását nem minősítette folytatólagosan elkövettként. A III. tényállási pontban foglaltak szerint **IV.r.** vádlott postai készpénz átutalással 30.000 forintot fizetett az I.r. vádlottnak a folyószámlájára azért, hogy részére nyugtatót és mobiltelefont juttasson be, ezzel a IV.r. vádlott megvalósította a terhére rótt, a Btk. 293. § (2) bekezdése szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettét, hiszen a jogtalan előnyt azért adta, hogy a hivatalos személy a hivatali kötelességét megszegje. Az I.r. vádlott esetében a hivatali kötelesség megszegése minősítő körülmény azonban nem valósult meg, hiszen tiltott tárgyakat nem vitt be. Ezen tényállási pont tekintetében kizárólag az üzletszerűség az a minősítő körülmény, amely megállapítható. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az I.r. vádlott cselekményeit 4 rb. - egy esetben folytatólagosan elkövetett - a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a./ pont, aa./ alpontja és b./ pontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének, és 1 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, akkor, amikor a II., III., IV., V. és VI.r. vádlottak esetében a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta. A 2. § (1) bekezdése szerint főszabályként az elkövetés idején hatályban lévő büntető törvényt kell alkalmazni. Az ítéltábla álláspontja szerint a II-VI.r. vádlottak tekintetében kizárt a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége, az egyéb rendelkezések tekintetében pedig az elbírálás idején hatályos büntető törvény nem tekinthető kedvezőbbnek, mint az elkövetés idején hatályos. Ezért a másodfokú bíróság a II.r. vádlott cselekményét az 1978. évi IV. törvény 253. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntettének, a III., IV., V. és VI.r. vádlottak bűncselekményeit pedig az 1978. évi IV. törvény 253. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntettének minősítette.

Nem kétséges, hogy az I.r. vádlott üzletszerűen követte el a terhére megállapított bűncselekményeket, hiszen ugyanolyan bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekedve, a történeti tényállásban írt mintegy hat hónapos időtartamban rendszeresen szegte meg hivatali kötelességeit haszonszerzés, anyagi előny érdekében. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem fogadható el az a védői hivatkozás, hogy az I.r. vádlott magtartása csupán hivatali visszaélést valósított meg, mert a történeti tényállásban rögzített cselekmények esetében az I.r. vádlott kötelességszegése és a fogvatartottak részéről az anyagi előnyt jelentő pénz átutalása között az összefüggés megállapítható.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II.r. vádlottat többszörös visszaesőnek minősítette, míg a III., IV., V. és VI.r. vádlottak esetében semmilyen visszaesői minőséget nem állapított meg. Az elsőfokú katonai tanács ítélete személyi körülmények részében helyesen tüntette fel azokat az elítéléseket, amelyek megalapozzák a vádlottak különböző visszaesői minőségének megállapítását. A II.r. vádlott esetében többszörös visszaesői minőség azonban nem áll fenn. Mind az elkövetés, mind az elbírálás idején hatályos büntető törvény ugyanolyan módon szabályozza a visszaesést. A többszörös visszaeső az, akit a szándékos bűncselekmény elkövetését megelőzően visszaesőként végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték és az utolsó büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől a szabadságvesztéssel fenyegetett újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el. A II.r. vádlottal kapcsolatban megállapítható, hogy őt a Békéscsabai Városi Bíróság a 2011. február 22. napján kelt 11.B.117/2009/29. számú, valamint a Békés Megyei Bíróság 2011. október 06. napján jogerőre emelkedett 2.Bf.151/2011/12. számú ítéleteivel visszaesőként ítélték végrehajtandó börtönbüntetésre, azonban az az elítéltetés nem a jelen eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetését megelőzően történt, ezért csak visszaeső, a Gyulai Városi Bíróság 15.B.532/2006/19. számú, valamint a Békés Megyei Bíróság 2007. augusztus 15-én jogerőre emelkedett 2.Bf.179/2007/10. számú ítéleteire figyelemmel. A vádlott ezen ítélettel kiszabott szabadságvesztést töltötte, amikor a jelen ítélet történeti tényállásában írt cselekményt megvalósította.

A III.r. vádlott azonban többszörös visszaeső, mert a Debreceni Városi Bíróság a 28.Fk.3602/1999/43. számú ítéletével, valamint a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a 2003. január 29. napján kelt 11.Fkf.1214/2002/3. számú határozatával többszörös visszaesőként ítélte szándékos bűncselekmények elkövetése miatt végrehajtandó börtönbüntetésre és a III.r. vádlott ezen büntetését töltötte, amikor fogvatartása alatt a történeti tényállásban írt bűncselekményt elkövette.

**IV.r.** vádlott visszaesőként valósította meg a terhére megállapított bűncselekményt, mert a Szolnoki Városi Bíróság a 7.B.1308/2007/4. számú, valamint a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság a 2008. május 20. napján jogerőre emelkedett 2.Bf.320/2008. számú határozataival szándékos bűncselekmények elkövetése miatt 8 hónapi börtönbüntetésre ítélte, és a vádlott ezen jogerős szabadságvesztés büntetését töltötte, amikor a terhére rótt közélet tisztasága elleni bűncselekményt elkövette.

Az V.r. vádlott szintén visszaesőként követte el a terhére rótt bűncselekményt, mert a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság 6.B.259/2003/52. számú és a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2007. július 05. napján jogerőre emelkedett 18.Bf.102/2007/7. számú határozataival szándékos bűncselekmények elkövetése miatt 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte és a vádlott ezt a büntetését töltötte, amikor a terhére a jelen ítéletben megállapított bűncselekményt elkövette.

A VI.r. vádlott többszörös visszaesőként követte el a terhére rótt bűncselekményeket, mert őt a Kecskeméti Városi Bíróság a 2004. november 02. napján jogerőre emelkedett B.1489/2004/9. számú ítéletével szándékos bűncselekmények elkövetése miatt különös visszaesőként ítélte végrehajtandó börtönbüntetésre, továbbá a Kecskeméti Városi Bíróság 16.B.2662/2004/11. számú ítéletével, valamint a Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 2005. február 04. napján jogerőre emelkedett 1.Bf.1422/2004/4. számú határozataival szándékos bűncselekmények elkövetése miatt különös visszaesőként ítélte végrehajtandó börtönbüntetésre, továbbá a Kecskeméti Városi Bíróság a 16.B.923/2003/26. számú ítéletével, valamint a Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 2006. február 01-én jogerőre emelkedett 1.Bf.1074/2005/9. számú ítéletével szándékos bűncselekmények elkövetése miatt különös visszaesőként ítélte 1 év 10 hónap börtönbüntetésre, és a vádlott összbüntetésbe

foglalás kapcsán a felsorolt valamennyi büntetését töltötte, amikor a jelen ítéletben terhére megállapított bűncselekményt elkövette.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az I-VI.r. vádlottak esetében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, azonban az I.r. vádlott esetében a súlyosító körülményeket kiegészíti a többszörös halmazatra való utalással és a folytatólagos elkövetéssel. Az I., II., III., IV. és VI.r. vádlottak tekintetében további súlyosító körülményként értékeli a további elítéltetésüket, illetve a velük szemben folyamatban lévő további büntetőeljárásokat. Megállapítja azonban, hogy esetükben nyomatékosabban kell értékelni a bekövetkezett időmúlást, mert az elsőfokú ítélet kihirdetése óta további időmúlás következett be.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a 2-8 éves büntetési tételű bűncselekményeket többszörös halmazatban elkövető I.r. vádlottal szemben a bekövetkezett időmúlásra figyelemmel próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az összesen öt rendbeli cselekmény elkövetése esetén halmazati büntetesként a bekövetkezett időmúlás mellett indokolt a törvényi minimumban meghatározni a szabadságvesztés tartamát, azonban indokolatlan annak próbaidőre történő felfüggesztése. Az I.r. vádlott ugyanis szolgálata, hivatalos személyi minősége felhasználásával gátlástalanul követett el korrupciós bűncselekményeket, és az ő magatartása generálta a további vádlottak bűncselekményei elkövetését is. Ezért a másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, és a vádlottat a szabadságvesztéssel arányos tartamban 2 évi közügyektől eltiltásra is ítélte a Btk. 61. és 62. §-ai alkalmazásával. Az I.r. vádlott anyagi haszonszerzés végett valósította meg a bűncselekményeit, vele szemben a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján pénzbüntetés kiszabása nem mellőzhető. Ezért vele szemben a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján 100 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetést szabott ki, melynél az egy napi tétel összege méltányosan, a törvényi minimumban került meghatározásra. A másodfokú katonai tanács a Btk. 51. §-a alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére történő átváltoztatásra. A törvényszék katonai tanácsa törvényesen alkalmazott az I.r. vádlottal szemben vagyonelkobozást. A másodfokú bíróság a Btk. 38. § (2) bekezdés a./ pontja alapján úgy rendelkezett, hogy az I.r. vádlott a szabadságvesztés büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta feltüntetni, hogy az I.r. vádlottal szemben halmazati büntetés került kiszabásra, ezért azt az ítélet tábla katonai tanácsa pótolta.

Az elsőfokú bíróság a II., III., IV., V. és VI.r. vádlottakkal szemben indokoltan szabott ki a törvényi minimumban vagy a VI.r. vádlott esetében azt minimálisan meghaladó tartamban börtönbüntetést. Az alapeljárásban hozott elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése abszolút hatályon kívül helyezési okra (abszolút eljárási szabálysértésre) figyelemmel történt, így a VI.r. vádlott esetében a megismételt eljárásban a szabadságvesztés tartama minimális felemelésének nem volt korlátja. Megállapítható azonban, hogy a visszaeső, valamint többszörös visszaeső vádlottak esetében még a bekövetkezett igen jelentős időmúlásra figyelemmel sem indokolt a kiszabott szabadságvesztések további enyhítése. Megállapítható továbbá az is, hogy a törvényszék katonai tanácsa a III., IV., V. és VI.r. vádlottak esetében a törvény tiltó rendelkezése ellenére függesztette fel a szabadságvesztés büntetések végrehajtását. Mind az elbírálás idején hatályos Btk. 86. § (1) bekezdés c./ pontja, mind az elkövetés idején hatályos 1978. évi IV. törvény 90. § a./ pontja kizárja a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésének lehetőségét, ha a szándékos bűncselekményt a

szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt követik el. A törvény kötelező rendelkezésére figyelemmel a másodfokú bíróság a III., IV., V. és VI.r. vádlottak esetében a szabadságvesztés büntetések próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte. Ezen vádlottak a végrehajtandó szabadságvesztésre és bűnügyi előéletükre is figyelemmel méltatlanok a közügyek gyakorlására, ezért őket a másodfokú bíróság az 1978. évi IV. törvény 62. és 63. §-ai alapján egyenként 2 évi közügyektől eltiltásra is ítélte.

Az elkövetés idején hatályos Btk. 47. § (4) bekezdés a./ pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra, akit olyan szándékos bűncselekmény miatt ítéltek szabadságvesztésre, melyet korábbi végrehajtandó szabadságvesztésre ítélese után, a végrehajtás befejezése előtt követett el. Az elbírálás idején hatályos büntető törvény ugyanilyen kizáró rendelkezést tartalmaz, ezért az ítélőtábla katonai tanácsa úgy rendelkezett, hogy a II., III., IV., V. és VI.r. vádlottak a már hivatkozott törvényi rendelkezés alapján feltételes szabadságra nem bocsáthatók.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács I-VI.r. vádlottak tekintetében - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban kirendelt védői díjként felmerült 209.650 forint bűnügyi költséget a Be. 574. § (3) bekezdése alapján az állam viseli.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2019. január 16.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. . Belovai Henriette hb. százados s.k.  
előadó bíró bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r. és VI.r.** vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. január 16.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.  
a tanács elnöke